

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Szatmári Malom kft

Atbildētāja: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Regulas (EK) Nr. 1698/2005 (¹) 26. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajā lauku saimniecības vispārējās darbības uzlabošanas jēdzienā var tikt ietverts fakts, ka uzņēmējs plāno izveidot jaunu ražošanas vienību, likvidējot agrākas ražošanas vienības, tomēr nepaliekot esošo ražošanas kapacitāti?
- 2) Vai kasācijas sūdzības iesniedzēja paredzētās investīcijas var tikt uzskatītas par investīcijām, kuru mērķis ir uzņēmuma vispārējās darbības uzlabošana Padomes Regulas (EK) Nr. 1698/2005 20. panta b) punkta iii) apakšpunkta un 28. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē?
- 3) Vai ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1698/2005 28. panta 1. punkta a) apakšpunktu ir saderīga tiesību norma, kas ietverta Zemkopības un lauku attīstības ministrijas 2008. gada 17. aprīļa dekrēta Nr. 47/2008 6. panta 3. punktā un saskaņā ar kuru attiecībā uz dzirnavu saimniecībām atbalsts tiek piešķirts vienīgi par darbībām, kas vērstas uz esošas kapacitātes modernizāciju? Vai minētā regula ļauj pieņemt valsts tiesisko regulējumu, ar kuru ekonomisko apsvērumu dēļ tiek izslēgta iespēja piešķirt atbalstu noteiktiem attīstības pasākumiem?

⁽¹⁾ Padomes 2005. gada 20. septembra Regula (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 277, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 18. martā iesniedza Bayerisches Verwaltungsgericht München (Vācija) — Herbaria Kräuterparadies GmbH/Freistaat Bayern

(Lieta C-137/13)

(2013/C 171/27)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Herbaria Kräuterparadies GmbH

Atbildētāja: Freistaat Bayern

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (EK) Nr. 889/2008 (¹) 27. panta 1. punkta f) apakšpunkts ir jāsaprot tādējādi, ka minēto vielu izmantošana ir likumīgi nepieciešama tikai tad, ja Savienības tiesību vai ar tām saderīgā valsts tiesību normā attiecībā uz pārtikas produktu, kam minētās vielas ir jāpievieno, ir tieši paredzēta šo vielu pievienošana vai vismaz norādīts minimālā pievienojamo vielu koncentrācija?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu atbilde ir noliedzoša, vai Regulas (EK) Nr. 889/2008 27. panta 1. punkta f) apakšpunkts ir izprotams tādējādi, ka minēto vielu izmantošana ir likumīgi nepieciešama arī tad, kad, šo pārtikas produktu laižot tirgū kā uztura bagātinātāju vai ietverot veselīguma norādes, nepievienojot vismaz kādu no minētajām vielām tiktu maldināti patērētāji, jo pārtikas produkts minēto vielu pārāk zemās koncentrācijas dēļ nevar pildīt savu funkciju kā pārtika vai arī savu veselīguma norādē paredzēto funkciju?
- 3) Ja uz pirmo jautājumu atbilde ir noliedzoša, vai Regulas (EK) Nr. 889/2008 27. panta 1. punkta f) apakšpunkts ir izprotams tādējādi, ka minēto vielu izmantošana ir likumīgi nepieciešama arī tad, kad konkrētas veselīguma norādes drīkst izmantot tikai attiecībā uz pārtikas produktiem, kuri satur vismaz vienu no minētajām vielām noteiktā, tā sauktā, pietiekamā daudzumā?

⁽¹⁾ Komisijas 2008. gada 5. septembra Regula (EK) Nr. 889/2008, ar ko paredz sīki izstrādātus bioloģiskās ražošanas, marķēšanas un kontroles noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu (OV L 250, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 19. martā iesniedza Verwaltungsgericht Berlin (Vācija) — Naime Dogan/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-138/13)

(2013/C 171/28)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Berlin

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Naime Dogan

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai 1963. gada 2. septembra Līguma par Eiropas Ekonomikas Kopienas un Turcijas asociācijas izveidi 1970. gada 23. novembra Papildu protokola attiecībā uz asociācijas pārejas posmu ("PP") 41. panta 1. punktam ir pretrunā pirmo reizi pēc minēto noteikumu stāšanās spēkā ieviesta valsts tiesību norma, kurā ir paredzēts, ka nosacījums Turcijas valstspiederīgā ģimenes locekļa, kurš juridisko statusu izmanto saskaņā ar PP 41. panta 1. punktu, pirmreizējai ieceļošanai ir tāds, ka ģimenes loceklis pirms ieceļošanas pierāda savu prasmi elementāri saprasties vācu valodā?
- 2) Vai Padomes 2003. gada 22. septembra Direktīvas 2003/86/EK par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos⁽¹⁾ 7. panta 2. punkta pirmā daļa ir pretrunā 1. jautājumā minētajai valsts tiesību normai?

⁽¹⁾ OV L 251, 12. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 20. martā iesniedza Tribunalul Specializat Cluj (Rumānija) — Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei/SC Volksbank România SA

(Lieta C-143/13)

(2013/C 171/29)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Specializat Cluj

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Bogdan Matei un Ioana Ofelia Matei

Atbildētāja: SC Volksbank România SA

Prejudiciālais jautājums

"Tā kā atbilstoši Direktīvas 93/13/EEK⁽¹⁾ 4. panta 2. punktam noteikumu negodīguma novērtējums neattiecas ne uz līguma galvenā priekšmeta definīciju, ne arī uz cenas un atlīdzības atbilstīgumu pakalpojumiem vai precēm, kas par to saņemtas, ciktāl šie noteikumi ir vienkāršā un skaidri saprotamā valodā;

un

tā kā saskaņā ar Direktīvas 2008/48/EK⁽²⁾ 2. panta (2). punkta a) apakšpunkta noteikumiem Direktīvas 2008/48/EK 3. panta g) punktā paredzētā definīcija attiecībā uz kredīta kopējām izmaksām patērētājam, kas ietver arī visas komisijas naudas,

kas patērētājam jāmaksā saistībā ar patēriņa kredītīgumu, nav piemērojama nosakot tāda kredītīguma priekšmetu, kas ir nodrošināts ar hipotēku;

rodas jautājums, vai

Direktīvas 93/13/EEK 4. panta 2. punktā ietvertos jēdzienus "priekšmets" un/vai "cena" var interpretēt tādējādi, ka šie jēdzieni — ar hipotēku nodrošināta kredītīguma "priekšmets" un/vai "cena" — kā vienu no elementiem, kas veido atlīdzību kredīties-tādei, ietver arī šāda ar hipotēku nodrošināta kredītīguma kopējo gada procentu likmi, kuru veido fiksēta vai mainīga procentu likme, bankas komisijas maksas un citas izmaksas, kas ir ietvertas un paredzētas kredītīgumā".

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Direktīva 2008/48/EK par patēriņa kredītīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV L 133, 66. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 22. martā — Spānijas Karaliste/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-146/13)

(2013/C 171/30)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāves — E. Chamizo Llatas un S. Centeno Huerta)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— atzīt par juridiski spēkā neesošu un, pakārtoti, — pilnībā atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1257/2012, ar ko īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz vienotas patentaizsardzības izveidi⁽¹⁾;

— pakārtoti, atzīt par spēkā neesošiem:

a) pilnībā šīs regulas 9. panta 1. punktu, kā arī šīs prasības piektajā pamatā izklāstītajā apmērā — 9. panta 2. punktu;

b) pilnībā šīs regulas 18. panta 2. punktu, kā arī visas norādes regulā uz Vienoto patentu tiesu kā vienota spēka Eiropas patentu (VSEP) tiesiskās aizsardzības režīmu un VSEP tiesību avotu;

— piespriest Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.